

eddasi. Kui just poest möda sõitis, tulletas meelde, mis naine kodd olli linnast tühja asja tellinud, ja läks sisse ja pani õbbe-rubla, mis ta kae peale olli võtnud, paigale ja läks sellega tüf aega ärra. Tulli jälle wälja ja watas oma koorma peale — agga ostja nimmi ja majja koht olli mehest koggoni ärra lainud — mis nüüd teha. Kui praego kõrwa taggant küüntega selletust otsis, lõi linna kel kaksteist-kümmend — liggidast kolimajjast tulliwad kolt-käijad wälja. Wägga illus olli nähha, kudda üks teisest möda uksest tõttas, sure kõlla ja rõemuga. Mõlder watas pealt, ja südda tal õieti sees naeris, kudda ikka wanemal inimesel sünnis, noorte lusti ja rõemu nähhes, kui tal weel must pril niina peal ei olle. Tulli siis ka üks trop puñase krae poisikesi teina pole ja arwas mees: kolis mõndagi tarkust õppetatakse, ja wõttis esimese waruksest kinni ja küssis: „Kullakene, kolis mõnda hääd asja õppid, ehk tead ka selle mehhe niime, kes miino pu-koorma ostis, ja tead kül ka, kus ta ellab.“ Wastas poisike: „Kust miina sedda tean!“ Agga teine terrane taggapiddi lahkeste ütles: „Miina kül ka mehhe niime ei tea egga ka teina majja, agga ma ütlen sulle mehhe, kelle käest sedda wõid teada sada. Wata — miine otsekohhe eddasi, esimesest põikulitsast möde teisi pahhema kae põikulitsa sisse, siis näed parremat kät treppi — sealt miine sisse ja küssi agga kas seal õppetaja M*** ellab, teina on tark mees; seal ta istub laia toli peal, kirjo kuub seljas, piip

pikka warrega suus ja loeb surest ramatust. Se ramat on se ramat Kribus-Krabus, kelle seest ta kõik oma tarkuse wälja wõttab; pallu agga et ta lehhe lahti lööb, kus peal Lirum-Larum-Lumps seisab, selle lehhe peal on ka luggeda, mis ostja nimmi on ja kus ta ellab.“ Naersiwad poisid ja läksiwad oma teed. Seal majjas ellab kolidõppetaja ja kes nüüd kolilaste tempusid ei tunne! Mõlder kulis kül nõuo — agga mis ta pilkamisest pididi teggema. Mõtles tüf aega — mõtles jälle: mu nõuo järrele ostjat ja niime ma ommeti kätte ei sa, katsun siis, ehk segi nõu middagi maksab. Läks siis esimesest põikulitsast möda ja pöras teise põikulitsa sisse, leidis treppi, läks sisse ja küssis järrele, kas õppetaja M*** seal ellab. „O ja!“ ütles tüdruk, kes ukse lahti teggi, ja mõlder läks otsekohhe teise ja kolmandama kambri, kus õppetaja laia toli peal istus, kirjo kuub seljas, pikka warrega piip suus ja otsato suur ramat ees. „Teie kül se tark õppetaja M*** ollete — ütles mõlder — ja se kül se kulus ramat Kribus-Krabus on, kust teie oma tarkuse wälja wõttate.“ Õppetaja watas imestates üle õlla ja mõlder lissas juurde: „Lõge se ramato-leht Lirum-Larum-Lumps lahti ja luggege teinast wälja, mis selle puseppa nimmi on, kes miino lauad ostis, ja kus teina majja on.“ Teine teggi silmad weel suremaks ja ütles saksa keli tüdrukule: „Der Kerl ist toll.“ Need sõnad tähendawad meie keles: mees on ul. Agga mõlder neist ostja niime kätte sai ja ütles kohhe: